

Bryssel den 26.2.2013
COM(2013) 98 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT
REGIONKOMMITTÉN**

Andra resultattavlan över förenklingen av den fleråriga budgetramen 2014-2020

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT
REGIONKOMMITTÉN**

Andra resultattavlan över förenklingen av den fleråriga budgetramen 2014-2020

1. SANNINGENS ÖGONBLICK NÄRMAR SIG

Den politiska överenskommelse som nåddes vid Europeiska rådets möte den 8 februari 2013 banar väg för antagandet av den fleråriga budgetramen 2014–2020. Det finns inte mycket tid kvar för att anta rättsliga instrument för de olika programmen i denna fleråriga budgetram (nedan kallad budgetramen). Det är bara genom att snabbt slutföra de interinstitutionella förhandlingarna som budgeten kan genomföras från och med början av nästa budgetram den 1 januari 2014. I besluten om ny lagstiftning bör full hänsyn tas till att de resurser som programplanerats i den budgetramen används på det sätt som bäst gynnar medborgarna och företagen i EU.

I samband med förhandlingarna om de sektorsvisa finansieringsförslagen i den budgetramen 2014–2020 vidhåller kommissionen sin fasta beslutsamhet att förenkla finansieringsprogrammen och förfarandena¹. Förenklingen syftar till att underlätta tillgången till EU-finansiering och förbättra genomförandet av EU:s politik, samtidigt som man upprätthåller en tillräcklig kontroll- och säkerhetsnivå. Detta åtagande är särskilt relevant under rådande ekonomiska och finansiella klimat, där alla tillgängliga medel för att stimulera tillväxt, sysselsättning och konkurrenskraft i Europeiska unionen bör utnyttjas på mest effektiva sätt.

Europeiska rådet har erkänt vikten av förenkling genom att uppmana att all sektorslagstiftning som avser nästa fleråriga budgetram (...) därför bör innehålla betydande inslag som bidrar till förenkling och förbättrar ansvarsskyldigheten och en effektiv användning av EU-medlen².

Rådet har nyligen betonat behovet av ytterligare insatser på EU-nivå och nationell nivå³ för att göra bestämmelserna mindre komplicerade. Europeiska revisionsrätten har upprepade gånger identifierat de komplicerade bestämmelserna som en av de huvudsakliga orsakerna till att felaktigheter uppstår.

Förenkling är en strategisk fråga: enklare regler, mindre betungande och mindre kostsamma förfaranden innebär förbättrad kvalitet på EU-finansieringen, snabbare tillhandahållande samt lättare tillgång till EU-medel för bredare lager av stödmottagare. Det handlar med andra ord om resurser – för ekonomi, tillväxt och sysselsättning.

I linje med kommissionens åtagande att övervaka och stödja de framsteg om förenkling som görs under förhandlingarna med Europaparlamentet och rådet följs i detta meddelande den första resultattavlan som lades fram i september 2012⁴: kommissionen bekräftar den

¹ Meddelande "Förenklingsplan för den fleråriga budgetramen 2014–2020", COM(2012) 42 final.

² Europeiska rådets slutsatser om den fleråriga budgetramen 2014–2020, 8 februari 2013, punkt 9.<0}

³ Rådets rekommendation av den 12 februari 2013 om att bevilja kommissionen ansvarsfrihet i samband med genomförandet av EU:s allmänna budget för räkenskapsåret 2011.

⁴ Meddelande "Första resultattavlan över förenklingen av den fleråriga budgetramen 2014–2020", COM(2012) 531 final.

viktigaste utvecklingen sedan dess, betonar viktiga problem och indikerar en väg framåt mot en enkel och effektiv förvaltning av EU-finansieringen för perioden 2014–2020.

Detta meddelande ska också fungera som en referens och ett stöd för det irländska ordförandeskapet i Europeiska unionens råd, som inlett sitt arbete med höga ambitioner och med en tydlig inriktning på stabilitet, tillväxt och sysselsättning. I sitt program uttrycker ordförandeskapet sitt åtagande att arbeta intensivt tillsammans med parterna, särskilt Europaparlamentet, för att ingå ett interinstitutionellt avtal om de olika instrument som ska göra det möjligt att säkra snabb finansiering till gagn för sysselsättning och tillväxt. Dessa instrument kommer att stärka EU:s forsknings- och innovationskapacitet, främja sammanhållning och stimulera smarta investeringar i naturresurser på land och till havs⁵.

Enkla regler samt snabba och effektiva förfaranden är grundläggande förutsättningar för att EU-finansieringen ska kunna utnyttjas i den snabba takt som planerats.

Europaparlamentet arbetar också intensivt med utgiftsprogrammen och har inlett informella trepartsmöten med kommissionen och rådet om de flesta sektorer. Europaparlamentets föredragande förhandlar om ändringar av kommissionens förslag för att uppnå en överenskommelse vid plenarsammanträdet första behandling. Ett snabbt antagande av rättsakterna behövs för att genomförandet ska kunna inledas i början av 2014, så att man säkerställer kontinuitet i EU-finansieringen. Trots dessa insatser och betydande framsteg när det gäller vissa frågor läggs ofta inte tillräcklig vikt vid förenkling i förhandlingarna: medlagstiftarna lyfter ofta fram andra prioriteringar, också när erkännandet av dessa prioriteringar i den grundläggande rättsakten påverkar själva programmets enkelhet och tillgänglighet.

Förenkling åsidosätts ofta som en relativ fråga.

Den 20 september 2012 sände kommissionens ordförande José Manuel Barroso en skrivelse till Martin Schulz, Europaparlamentets ordförande, och Andreas Mavroyiannis, sittande ordförande i rådet, för att påminna om förenklingens centrala betydelse och uppmana medlagstiftarna om att fortsätta samarbeta med kommissionen för att uppnå förenkling⁶. Denna uppmaning verkar hittills inte ha fått förväntad verkan.

Europaparlamentets och rådets samarbete med kommissionen har lett till viktiga framsteg i vissa frågor: godkännande av den nya budgetförordningen⁷, konsekvens vad gäller de sektorspecifika programmets bestämmelser med budgetförordningen. Europaparlamentet och rådet har varit öppna för förslag till förenklingar inom olika program, med hänvisning till följande: definition av en gemensam ram, integrering, tydliga och sammanhängande bestämmelser om stödberättigande (och särskilt förenklad hantering av kostnader), e-förvaltning samt mer proportionella och ändamålsenliga kontroller. Medlagstiftarna har särskilt ställt sig positiva till förslag om att förenkla förvaltningen, särskilt för medlemsstaterna, och är villiga att införa ytterligare flexibilitet i detta avseende. I vissa fall hindrar dock alltför stor flexibilitet och skräddarsydda lösningar förenkling, exempelvis vid reformen av den gemensamma jordbrukspolitik (GJP). Dessutom har medlagstiftarna uttryckt en önskan om att öka sin förhandskontroll vid budgetgenomförandet. Därför har de i lagförslagen lagt till mer detaljerade bestämmelser, tungrodda förfaranden eller helt enkelt

⁵ Program för det irländska ordförandeskapet för Europeiska unionens råd, den 1 januari–30 juni 2013, s. 6.

⁶ Kommissionens pressmeddelande MEMO 12/697, [EUROPA - PRESS RELEASES - Press Release - President Barroso pushes for further simplification of the EU budget](#)

⁷ Förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, som tillämpats sedan den 1 januari 2013.

återinfört strukturen för finansieringsprogrammen i den fleråriga budgetramen 2007–2013. Dessa tillägg gör det svårt för potentiella stödmottagare att dra nytta av utgiftsprogrammen och försvårar utbetalningen av EU-medel. Detta leder också till att kommissionens flexibilitet begränsas vid genomförandet av budgeten och går stick i stäv med kommissionens skyldighet att åta sig fullt ansvar för genomförandet av budgeten, å ena sidan, och med Europaparlamentets befogenheter att bevilja ansvarsfrihet, å andra sidan.

Europeiska rådet har uppmanat medlagstiftarna att snabbt anta finansieringsprogrammen för genomförandet av den fleråriga budgetramen 2014–2020 för att säkerställa att de kan inledas enligt planerna den 1 januari 2014. Det har erinrat om institutionernas och medlemsstaternas delade mål och ansvar vad gäller att förenkla bestämmelserna och förfarandena för finansiering och uppmanat lagstiftarna om att enas om program som är enklare, och som uppvisar en tydlig minskning av den administrativa bördan för de offentliga myndigheterna och stödmottagarna⁸.

Kommissionen anser att de inslag som tagits med i denna resultattavla utgör allvarliga hinder för förenkling och exemplen nedan visar tydligt vilka de allmänna tendenserna är. Dessa hinder bör undanröjas av medlagstiftarna under den sista etappen i förhandlingarna för att nå de resultat som bäst motsvarar behoven vad gäller stödmottagare av EU-medel och medborgare i allmänhet.

2. MÖNSTER FÖR FÖRENKLING: KRITISKA FRÅGOR

2.1. Enklare och mer lättillgängliga EU-finansieringsprogram

Grunden för förenkling av EU-finansieringen är att ha så okomplicerade rättsakter som möjligt. Kommissionen har ofta föreslagit finansieringsprogram som är sammanslagna med olika program som tidigare har bedrivits inom samma politikområde, med allmänna politiska prioriteringar och mål och med fastställda budgetramar för programmet. Sådana allmänna definitioner i den grundläggande rättsakten är avsedda att omfatta prioriteringar och mål som är tillräckligt breda för en långsiktig finansieringsperiod på sju år (2014–2020). För att snabbt möta förändrade politiska prioriteringar och ekonomiska/sociala behov under den perioden, har de förvaltande avdelningarna inom kommissionen getts en viss flexibilitet: de ska fastställa särskilda mål, prioriteringar och utbetalningar av medel i årliga och fleråriga arbetsprogram i enlighet med budgetförordningen.

Denna enkla, övergripande och flexibla ram ifrågasätts genom vissa av de ändringar som föreslagits av Europaparlamentet och rådet. Även om man behåller den gemensamma strukturen i de nya finansieringsprogrammen, inför medlagstiftarna ofta nya sektorer och teman, som upprepar tidigare separata program och/eller tillför många tekniska detaljer.

Till exempel har rådet och Europaparlamentet i programmet **Erasmus för alla**⁹ föreslagit att man ska dela upp kapitlet om utbildning och ungdomsfrågor i två separata kapitel, utan att ändra den övergripande utformningen i kommissionens förslag. Detta trots att målen är utformade både på programnivå och för särskilda kapitel/sector i syfte att synliggöra olika sektorer och deras verksamheter. Dessutom föreslår Europaparlamentet att en fördefinierad procentandel av budgetanslaget ska anslås till varje sektor.

⁸ Europeiska rådets slutsatser om den fleråriga budgetramen 2014–2020, 8 februari 2013, punkt 12.

⁹ KOM(2011) 788.

En liknande tendens har visat sig under förhandlingarna om **programmet för social förändring och innovation**¹⁰, som syftar till att ge ekonomiskt stöd till innovativa åtgärder som kan bidra till EU:s mål i fråga om sysselsättning, socialt skydd, kamp mot social utestängning och fattigdom, samt förbättrade arbetsförhållanden. Detta program innefattar tre hittills separata program och utvidgar deras täckning för att säkerställa integration och enhetlighet för att uppnå socialpolitiska mål. De prioriterade finansieringsområdena återspeglas redan i nuvarande program. Men både Europaparlamentet och rådet föreslår att man inför tematiska avsnitt/områden inom varje prioriterat område och fastställer ett minimalt budgetanslag per avsnitt, för att dela upp den totala budgeten för programmet.

I **konsumentprogrammet**¹¹ har det uppstått en inflation av mål och delmål, stödberättigande åtgärder och andra indikatorer för att mäta uppnåendet av dessa mål genom Europaparlamentets försök att införa en bindande fördelning av budgeten som motsvarar denna detaljerade struktur, inklusive ett tak för tekniskt bistånd. När det gäller programmet **Hälsa och tillväxt**¹² har Europaparlamentet lagt till mål, delmål och stödberättigade åtgärder, vilket splittrar upp programmets begränsade budget och försvagar dess inriktning och effektivitet.

När det gäller definitionen av termer, villkor och förfaranden för finansiella instrument för de **europiska strukturella investeringsfonderna (ESI)**¹³ har rådet avvisat användningen av delegerade akter för att fastställa detaljerade bestämmelser. Resultatet är en tung och stel text, som, om den följs, skulle komplicera användningen av finansieringsinstrumenten. Detta strider mot den viktiga roll som finansieringsinstrumenten kommer att spela i den kommande fleråriga budgetramen och är inkonsekvent i förhållande till budgetförordningen, där liknande inslag införs i den delegerade akten.

På liknande sätt bör man undvika bestämmelser som bidrar till att investeringar i praktiken försenas och att de europeiska strukturella investeringsfonderna inte genomförs korrekt och i tid, särskilt under rådande ekonomiska förhållanden.

Slutligen är det viktigt att genom delegerade akter kunna ändra icke-väsentliga inslag som ingår i huvuddelen av själva rättsakten eller dess bilagor för att undvika stelhet i budgetgenomförandet (t.ex. vad gäller **yttre förbindelser**¹⁴, **innovativa finansieringsinstrument** och **den gemensamma jordbrukspolitiken**). Rådet motsätter sig särskilt förslag i detta avseende från kommissionen, även om medlagstiftarna förfogar över tillräckliga befogenheter för att hindra, och till och med återkalla, delegerade akter.

Dessa exempel visar en tendens till att behålla läget oförändrat och inrikta EU:s direkta finansiering via kanaler som på förhand fastställs i rättsakten: denna utveckling inbegriper ofta försök att fastställa särskilda procentandelar vid anslagstilldelningen. Detaljerade bestämmelser i den grundläggande rättsakten stärker medlagstiftarnas förhandskontroll över budgetgenomförandet. Dessa bestämmelser överbelastar texten till finansieringsprogrammen med tekniska detaljer och begränsar den flexibilitet som krävs vid budgetgenomförandet, vilket är till nackdel för innovativa områden och bättre utnyttjande av resurserna, i linje med

¹⁰ KOM(2011) 609.

¹¹ KOM(2011) 707.

¹² KOM(2011) 709.

¹³ COM(2012) 496, om fastställande av gemensamma bestämmelser för fem fonder (Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden).

¹⁴ KOM(2011) 842.

föränderliga ekonomiska och sociala förhållanden. Med ett sådant synsätt tycks man bortse ifrån att Europaparlamentet och rådet i vilket fall som helst utövar sina befogenheter och varje år fattar beslut om de slutliga budgetanslagen.

Den överbelastning med detaljerade och tekniska bestämmelser minskar flexibiliteten i förvaltningen av budgeten och ökar komplexiteten i de grundläggande rättsakterna. Detta gör EU-finansieringen svårtillgänglig för stödmottagarna, samt stel och ineffektiv. Det leder också till att kommissionens roll som den institution som har ansvarsskyldighet för förvaltningen av EU:s budget ifrågasätts. Dessa risker bör undvikas genom att man övervinner dessa hinder i nästa steg av förhandlingarna.

2.2. Ett maktspel om EU-finansiering: hur uppnås bästa resultat?

2.2.1. Delegerade akter och genomförandeakter

I förhandlingarna om **alla finansieringsprogram** har en institutionell fråga uppstått: Europaparlamentet har begärt att mål, prioriteringar, ekonomiska anslagstilldelningar samt andra inslag i budgetgenomförandet ska fastställas genom delegerade akter. För närvarande ingår dessa inslag som en del av de årliga och fleråriga arbetsprogrammen, vilka vanligtvis ingår i kommissionens finansieringsbeslut. Kommissionen har föreslagit att dessa inslag, som utgör en del av arbetsprogrammets finansieringsbeslut (vilket är renodlade budgetgenomförandeakter), även fortsättningsvis ska fastställas genom genomförandeakter. Rådet stöder denna ståndpunkt. Men Europaparlamentet vill bli mer delaktigt i fastställandet av dessa inslag.

Detta kan leda till två alternativ:

- Antagande av arbetsprogrammen genom delegerade akter. Detta alternativ är inte juridiskt godtagbart, eftersom det inte skulle vara förenligt med artiklarna 290 och 291 i fördragen. Det skulle förändra den institutionella jämvikten och inte vara förenligt med den nyligen reviderade budgetförordningen, som föreskriver att kommissionen ska anta de årliga och fleråriga arbetsprogrammen.
- Införande av ett mellanliggande skikt av lagstiftning mellan den grundläggande rättsakten och arbetsprogrammet. Ett sådant nytillkommet skikt av delegerade akter skulle leda till att inslagen av finansiering definierades i ett bredare perspektiv, som underlag till ett mer detaljerat genomförande genom arbetsprogrammen. Därmed riskerar genomförandet av programmen att försenas, särskilt under det första finansieringsåret.

Kommissionens ursprungliga förslag är rättsligt korrekta och syftar till att säkerställa effektivitet och flexibilitet vid beviljandet av EU-medel, som är de främsta riktmärkena för stödmottagare och medborgare.

2.2.2. Kommittéförfarande

Rådet har försökt att förbättra medlemsstaternas förhandskontroll av budgetgenomförandet, genom att lägga till kommittéförfaranden på områden som inte anges i kommissionens förslag.

Exempelvis har rådet i **Horisont 2020**¹⁵, finansieringsprogrammet för forskning och innovation, och i **Fonden för ett sammanlänkat Europa**¹⁶ (infrastruktur), föreslagit att man

¹⁵ KOM(2011) 810.

¹⁶ KOM(2011) 665.

tillämpar kommittéförfaranden¹⁷ vid urval av projekt och enskilda rättsliga åtaganden, inklusive beslut om beviljande¹⁸. Antagandet av beslut om kontraktstilldelning ingår emellertid i budgetgenomförandet, som är en av kommissionens institutionella befogenheter. Dessutom skulle dessa betungande förfaranden gälla för rent administrativa beslut, vilka bör antas av den delegerade utanordnaren (dvs. kommissionens generaldirektörer). Vidare har erfarenheten visat att dessa beslut inte brukar vara kontroversiella. Kommittéförfarandet skulle göra antagandet av dessa beslut mer stelt, byråkratiskt, långsamt och kostsamt (kostnader för möten, översättning osv.). En inblandning av en kommitté skulle inte medföra något mervärde. Det skulle snarare öka tiden mellan en ansökningsomgång och underskrift av bidrag och således skjuta upp tilldelningen av medel.

Det irländska ordförandeskapet¹⁹ har erkänt dessa två programs centrala betydelse: att undvika betungande och byråkratiska förfaranden skulle vara ett sätt att praktiskt bekräfta denna relevans och ett viktigt steg på vägen mot ett fullt utnyttjande av dess värde för EU:s ekonomi.

Rådet har emellertid föreslagit, trots de lärdomar man dragit av de praktiska erfarenheterna, att man ska införa kommittéförfaranden. På området inrikes frågor har erfarenheten visat att det är viktigt att medel kan mobiliseras snabbt och flexibelt för att effektivt svara på oförutsedda händelser, såsom brådskande eller exceptionella migrationstryck vid unionens yttre gränser, terroristattacker eller storskaliga it-angrepp. Detta är anledningen till att kommissionen har föreslagit en separat procedur, utan kommittéförfarande, för antagandet av arbetsprogrammen för katastrofbistånd. Rådet har dock, på begäran av Förenade kungariket, föreslagit att man ska tillämpa granskningsförfarandet, som är betungande och tidskrävande.

Ekonomiskt bistånd vid krissituationer bör vara snabbt och effektivt. Det ska inte lamslås av betungande förfaranden.

Dessutom har rådet föreslagit ett alternativ som hindrar kommissionen från att vidta åtgärder om den berörda kommittén inte har avgett något yttrande. En sådan klausul, som kan hindra EU-finansiering, har införts utan tillräcklig motivering i många fall, t.ex. i den **gemensamma jordbrukspolitiken** (GJP)²⁰, i fonden för **inrikes frågor** och i programmet för **företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag** (Cosme)²¹.

2.3. Enkla bestämmelser om stödberättigande: ökad effektivitet – färre fel

2.3.1. En enda ersättningsnivå och obligatoriska schablonbelopp för indirekta kostnader

Kommissionen har föreslagit att EU-finansieringen avsevärt ska förenklas genom att man inför en enda ersättningsnivå och ett obligatoriskt schablonbelopp för indirekta kostnader. Den enda ersättningsnivån skulle gälla för alla stödmottagare inom ramen för samma projekt och schablonbeloppet för indirekta kostnader skulle gälla för alla åtgärder och alla typer av deltagare. Båda åtgärderna skulle innebära att det inte blir nödvändigt med komplicerade beräkningar och rapportering, och att fel kan undvikas. En sådan förändring är särskilt relevant i **Horisont 2020**-programmet på grund av den strategiska roll som forskning och innovation spelar för EU:s ekonomi. Denna förenkling är också tänkt att frigöra resurser i form av tid och energi, som kan användas mer produktivt för åtgärden. I sitt yttrande nr

¹⁷ Förordning (EU) nr 182/2011.

¹⁸ I genomsnitt gick 1 400 projekt per år genom kommittéförfarandet i sjunde ramprogrammet.

¹⁹ Program för det irländska ordförandeskapet för Europeiska unionens råd, den 1 januari–30 juni 2013.

²⁰ KOM(2011) 625 slutlig; KOM(2011) 626 slutlig; KOM(2011) 627 slutlig; KOM(2011) 628.

²¹ KOM(2011) 834.

6/2012 av den 19 juli 2012 godkände revisionsrätten denna radikalt förenklade kostnadsfinansieringsmodell, eftersom den ansågs underlätta och påskynda tillämpningen och minska risken för oriktigheter. Denna omfattande förenkling har ifrågasatts under förhandlingarna: Europaparlamentet motsätter sig en enda ersättningsnivå och också det obligatoriska schablonbeloppet. Det föreslår istället att man återinför en uppdelning i olika typer av deltagare i ett projekt. Rådet har infört ett undantag för icke-vinstdrivande juridiska personer.

Det irländska ordförandeskapet har erinrat om att ett av de viktigaste målen för Horisont 2020 är att förenkla all finansiering av forskning och innovation, som EU för närvarande beviljar genom ett enda regelverk. Detta kommer att göra det lättare för de sökande att ansöka om finansiering, men tillvägagångssättet kommer också att garantera att de medel som investeras i programmet används mer effektivt²².

Europeiska rådet har i sina ovan nämnda slutsatser betonat den särskilda betydelse som förenkling har för EU:s program för forskning, utbildning och innovation som ett sätt att genomföra en betydande och fortlöpande förbättring av de relevanta politikområdena.

Den enda ersättningsnivån och schablonbelopp för indirekta kostnader är viktiga inslag i förenklingen av finansiering för forskning och innovation för att göra det lättare för sökande att få tillgång till finansiering och öka effektiviteten vid genomförandet.

2.3.2. Projektens kvalitet i förhållande till nationell fördelning av anslagen

För att uppnå ett effektivt genomförande har kommissionen inriktat sig på projektens kvalitet som det viktigaste kriteriet för tilldelningen av medel inom miljösektorn, via **Life**-programmet²³. Denna avsikt undergrävs av rådets försök att återinföra vägledande nationell fördelning av EU-medel. Europaparlamentet stöder ett system som grundar sig på ett offentligt register för att mäta medlemsstaternas resultat som kan leda till projekt för kapacitetsuppbyggnad: genom detta tillvägagångssätt behålls det psykologiska incitamentet med nationell fördelning av anslag.

Under förhandlingarna har kommissionen vid många tillfällen lämnat uppgifter som visar att nationell fördelning av anslag inte har lett till en mer balanserad fördelning av projekt. Under nuvarande programperiod har den istället minskat EU-mervärdet och påverkat den genomsnittliga kvaliteten på de projekt som finansieras.

Kvaliteten på projekten bör bibehållas som ett centralt kriterium för EU-finansiering: nationell fördelning av anslag garanterar inte en mer balanserad fördelning av projekten. Den kan snarare inverka negativt på den genomsnittliga kvaliteten på de projekt som finansieras.

2.3.3. Mervärdesskattekostnadernas stödberättigande

Kommissionen har föreslagit en tydlig bestämmelse: att mervärdesskattekostnader som inte återbetalas, som uppkommit i samband med infrastrukturprojekt inom de europeiska strukturella investeringsfonderna och projekt inom Fonden för ett sammanlänkat Europa, inte ska vara stödberättigande kostnader. Återbetalning av sådana mervärdesskattekostnader skulle absorbera en betydande del av anslaget till programmen. Dessa medel används effektivare om de tilldelas för att finansiera nya infrastrukturprojekt. Kommissionen beklagar

²² Program för det irländska ordförandeskapet för Europeiska unionens råd, den 1 januari–30 juni 2013, s. 30.

²³ KOM(2011) 874.

att Europeiska rådet har tagit ställning för att behålla nuvarande bestämmelse om stödberättigande för mervärdesskattekostnader som inte återbetalas inom ramen för de europeiska strukturella investeringsfonderna och de 10 miljarder euro som överfördes från Sammanhållningsfonden till Fonden för ett sammanlänkat Europa, samtidigt som detta tillvägagångssätt har skapat rättsosäkerhet under nuvarande programperiod.

Kommissionens förslag om förtydligande av bestämmelsen om mervärdesskattekostnadernas stödberättigande är väsentlig för att säkerställa rättssäkerhet vid det ekonomiska planeringsarbetet och maximera bidraget till de europeiska strukturella investeringsfonderna för tillväxtskapande investeringar.

3. DET FORTSATTA ARBETET

Tio månader kvarstår innan nästa programperiod inleds. Det krävs tid för att förbereda nästa generation av program, särskilt vid delad förvaltning. EU har inte råd med en försening när de nya programmen inleds – den nödvändiga sektorslagstiftningen bör därför införas snarast. Exempelen ovan visar att det återstår viktiga frågor att ta itu med under förhandlingarna med Europaparlamentet och rådet. Dessa frågor är ofta resultatet av olika prioriteringar: djupare förhandskontroll eller inflytande över budgetgenomförandet, särdrag i finansieringsbestämmelser och andra politiska prioriteringar kan stå i konflikt med förenkling och effektiv och snabb användning av EU-finansiering.

Men förenkling är en övergripande prioritering: den bör stå i centrum för förhandlingarna, för att förbättra genomförandet av EU-finansieringen, förbättra dess kvalitet och underlätta tillgången för stödmottagarna. Andra prioriteringar bör inte, även om de är relevanta, få undergräva förenklingen, vilka utgör grundläggande krav från stödmottagare och allmänheten i stort.

Ur denna synvinkel insisterar kommissionen på att Europaparlamentet och rådet åter ska inrikta sig på förenkling: det innebär att försvara allmänna och heltäckande texter, undvika betungande förfaranden och eftersträva enkla bestämmelser och kriterier. Ett förbättrat genomförande av EU-medlen, vilket skulle bli följderna av att man åter inleder det institutionella samarbetet om förenkling är av avgörande betydelse vid den här tidpunkten, där behovet av resurser för ekonomin, tillväxten och sysselsättningen är stort och i linje med de gemensamt delade prioriteringarna.

Av dessa skäl uppmanar och stöder kommissionen, genom sitt bindande åtagande, det irländska ordförandeskapet i rådet samt Europaparlamentet att sätta förenkling i centrum i nästa fas i förhandlingarna för att nå avgörande framsteg vad avser ett bättre utnyttjande av resurserna.

BILAGA

VIKTIGASTE UPPGIFTERNA I RESULTATTAVLAN PÅ ALLA POLITIKOMRÅDEN

ALLMÄNNA KOMMENTARER			
Ett betydande arbete har genomförts i rådet och Europaparlamentet, i samarbete med kommissionen, vad gäller de flesta förslagen till nya utgiftsprogram utformade för den nya fleråriga budgetramen 2014–2020. Vikten av förenkling som en övergripande prioritering delas av medlagstiftarna. Resultat har nåtts i vissa frågor som anges i den förra utgåvan av resultattavlan, tack vare den samarbetsvilja som Europaparlamentet och rådet visat. Förenkling åsidosätts dock ofta av Europaparlamentet och rådet under förhandlingarna, för att fokusera på andra prioriteringar, även om dessa prioriteringar inkräktar på målen för förenkling. Vissa av hindren kvarstår sedan den senaste resultattavlan. Nya frågor har dykt upp under tiden. Kommissionen är fast besluten att fortsätta med förenkling och kommer att samarbeta och stödja det irländska ordförandeskapet i rådet samt Europaparlamentet att sätta förenkling i centrum under de kommande skedena av förhandlingarna.			
TEMA	FRÅGA*	FÖRSTA RESULTATTAVLAN*	UPPDATERING
* Nya frågor och text, som lagts till i bilagan till den första resultattavlan är understrukna			
Minskning av antalet program	Samstämmighet mellan de gemensamma bestämmelserna och de sektorspecifika bestämmelserna <i>(artikel 1 i grundförordningen – nu de europeiska strukturella investeringsfonderna)</i>	Rådets förslag om strukturfondsförordningen (CPR) kan ge upphov till flera undantag i de sektorspecifika bestämmelserna. Kommissionen anser att undantag från de gemensamma bestämmelserna i sektorspecifika bestämmelser bör begränsas till vad som är absolut nödvändigt, eftersom man annars riskerar att undergräva den avsedda harmoniseringen genom att införa fler undantag i de	Har ännu inte avslutats: diskussioner pågår med avsikt att uppnå en gemensam ståndpunkt.

(KOM(2011) 615 slutlig)

		sektorspecifika bestämmelserna. I detta avseende stöder kommissionen Förenade kungarikets förklaring att sträva efter en ökad harmonisering av bestämmelserna för de fonder som omfattas av den gemensamma strategiska ramen.	
	Fiscus-programmet (KOM(2011) 706 slutlig)	Rådet och Europaparlamentet föreslog en uppdelning av det integrerade program som kommissionen föreslagit för tull och beskattning. Kommissionen vidhåller att ett integrerat Fiscus-program skulle medföra en handfast förenkling, främja synergieffekter och säkra genomförandemetodernas samstämmighet, utan att påverka de utmärkande dragen i de två sektorerna.	Programmet har delats upp i två separata program: Fiscalis 2020 och Tull 2020
En enhetlig sektorsram	<u>Uppförandekod</u> (artikel 5 i de europeiska strukturella investeringsfonderna)	<u>Rådets avvisning av uppförandekoden skulle minska den strategi med flernivåstyre som utformats för att öka sammanhållningspolitikens effektivitet.</u>	Uppförandekoden har återinförts av medlagstiftarna.
	En gemensam strategisk ram	Användningen av en delegerad akt för fastställande av de icke-väsentliga delarna i den gemensamma strategiska ramen har avvisats av rådet och Europaparlamentet. De	Kommissionen har lämnat ett ändrat förslag om att inkludera den gemensamma strategiska ramen i en bilaga till rättsakten, även om den anser att denna ram avser icke

(artikel 12 i de fonder som omfattas av de europeiska strukturella

	<i>investeringsfonderna)</i>	föreslår att dessa ska införas i bilagan till rättsakten. Kommissionen har godtagit detta tillvägagångssätt, men insisterar på att ha befogenhet att anta en delegerad akt för att komplettera bilagan med de mer tekniska icke-väsentliga delarna i den gemensamma strategiska ramen och att ändra bilagan. Detta är nödvändigt för en viss flexibilitet när det gäller att justera relevanta faktorer med hänsyn till praktisk erfarenhet.	väsentliga delar av rättsakten. Rådet motsätter sig fortfarande principen att vissa kompletterande tekniska inslag och ändring av tekniska inslag i bilagan ska kunna antas genom en delegerad akt.
	Gemensamma bestämmelser för externa finansieringsinstrument (KOM(2011) 842 slutlig)	Rådets och Europaparlamentets föredragande vill i de sektorsspecifika externa finansieringsinstrumenten ta med delar av de gemensamma bestämmelserna i genomförandeförordningen som är tillämpliga på alla externa finansieringsinstrument. Kommissionen kommer att arbeta för att bibehålla integriteten i tillämpningsförordningen och garantera en sund rättslig lösning.	Frågan har inte kunnat lösas.
	<u>Definition av prioriterade områden i sammanhållningspolitiken</u>	Rådet och Europaparlamentet har enats om att kombinera investeringsprioriteringar från flera tematiska mål, utan någon begränsning i programmet. Ordförandeskapet gör, med stöd av	Frågan har inte kunnat lösas. Kommissionen anser att detta undergräver koncentration, (resultatinriktad strategi) och leder till komplikationer vid genomförandet. Det skapar

(Artikel 87 i förordningen om de europeiska strukturella

	<u>investeringsfonderna)</u>	Europaparlamentet, det möjligt med flera fonder för prioriterade områden och flera kategorier av regioner med prioriterade områden utan att kräva alla uppgifter per fond och kategori av regioner.	också rättsosäkerhet, eftersom dessa möjligheter kräver anpassning av många rättsliga bestämmelser.
	<u>Allmän bestämmelse om medlemsstaternas tekniska bistånd</u> <u>(Artikel 109 i de europeiska strukturella investeringsfonderna)</u>		Rådet har föreslagit ordningar med en allmän bestämmelse om taket för anslaget för tekniskt bistånd, och en rad undantag, som i stor utsträckning gör den allmänna bestämmelsen ogiltig och skapar svårigheter vad gäller tolkningen. Frågan har inte kunnat lösas: Kommissionen anser att flera av de bestämmelser och undantag som infördes av rådet medför oerhört komplicerade situationer vid förvaltningen.
	Ett enda utbetalningsställe i den gemensamma jordbrukspolitiken <u>(Artikel 7 i den övergripande förordningen)</u> <u>(KOM (2011)625 slutlig 2)</u>	Rådets ordförandeskap föreslår en begränsning av antalet utbetalningsställen per medlemsstat till "vad som är absolut nödvändigt". Kommissionen har föreslagit en minskning till ett utbetalningsställe per medlemsstat eller region för att säkerställa ytterligare harmonisering och förenkling av förvaltning av den gemensamma jordbrukspolitiken, särskilt genom att minska den	Frågan har inte kunnat lösas: för kommissionen skulle ett godkännande av rådets förslag bli en förlorad möjlighet att förenkla förvaltningen och minska de administrativa kostnaderna.

		administrativa bördan och förbättra revisionseffektiviteten.	
	Ett enda samordnande nationellt programkontor i Erasmus för alla (Artikel 21) (KOM(2011) 788 slutlig)	Kommissionens förslag till ett enda nationellt programkontor per medlemsstat ifrågasätts i Europaparlamentets ansvariga utskott. Kommissionen instämmer inte i detta tillvägagångssätt, som avspeglar det nuvarande rättsläget, eftersom detta skulle minska en flexibel användning av EU-medlen i medlemsstaterna och leda till ytterligare administrativt arbete och kostnader.	Frågan har inte kunnat lösas: Rådets och Europaparlamentets utskott för kultur och utbildning har infört möjligheten att ha mer än ett nationellt organ i enlighet med nationell lagstiftning och praxis.
	Tre sektorer inom ramen för ett enda instrument i Fonden för ett sammanlänkat Europa (KOM (2011) 665 slutlig 2)	Den integrerade strategin för fonden för ett sammanlänkat Europa stöddes i rådets partiella allmänna riktlinje den 7 juni 2012. Parlamentet, som arbetar i ett gemensamt TRAN-ITRE-utskott (transport/turism samt industri/forskning/energi)i detta ärende, visar tecken på ett brett stöd för instrumentet.	<u>Rådet och det behöriga utskottet i Europaparlamentet har godtagit den gemensamma struktur som föreslås av kommissionen.</u>
Synergieffekter/integrering	Miljöanpassning av direktstöden inom den gemensamma jordbrukspolitiken (Artiklarna 29–33 i förordningen om direktstöd)	Det finns tendenser i rådet som riskerar att försvaga kommissionens förslag. Både rådet och föredraganden i Europaparlamentet har föreslagit ändringar som syftar till att begränsa tillämpningsområdet	Frågan har inte kunnat lösas: I ordförandeskapets reviderade text anges ett brett spektrum av olika undantag, befrielser, godkännandeförfaranden, vägning av olika områden för ekologiskt fokus

	(KOM(2011) 625 slutlig) (Artikel 65 i den övergripande förordningen) (KOM(2011) 628 slutlig)	för miljöanpassningskraven, till exempel genom att höja gränsvärdena och utvidga definitionerna. Enligt ändringsförslagen från Europaparlamentets föredragande för förslaget om en övergripande förordning för den gemensamma jordbrukspolitiken påverkas inte det grundläggande direktstödet av att miljöanpassningskraven inte efterlevs. Detta leder till att miljöanpassningen blir frivillig för jordbrukarna. Medan vissa anpassningar till kommissionens tekniska förslag kan komma att förhandlas bör mekanismerna för miljöanpassningen förbli trovärdiga för att bevara syftet med att koppla 30 % av direktstödet till miljö- och klimatvänliga metoder.	som syftar till att begränsa både omfattningen och konsekvenserna av miljöanpassningskraven. Även om vissa undantag eller specialfall skulle minska vissa jordbrukares fullgörandekostnader kommer de att komplicera lagstiftningen, särskilt när det gäller att förvalta och kontrollera en korrekt användning av EU-medel, och minska miljöpåverkan och effektivisera miljöanpassningen. Enligt de ändringsförslag som antogs av parlamentets utskott för jordbruk och landsbygdens utveckling, ska minskningen av stöd i fall av bristande efterlevnad bara ge påföljder för betalning av miljöanpassning, utan ytterligare minskningar av andra direktstöd. Enligt ändringsförslagen från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling, ska miljöanpassning uteslutas från referensvärdet för jordbruks-miljö-klimatåtgärder inom ramen för landsbygdsutveckling. Detta innebär att finansiering inom ramen för EJFLU kan användas för jordbruksmetoder som redan omfattas av miljöanpassning (dubbel finansiering). Europeiska rådet har godkänt
--	---	---	--

			kommissionens strategi för miljöanpassning och användning av 30 % av det nationella taket för miljövänligare metoder. Det har erkänt behovet av en tydligt definierad flexibilitet för medlemsstaterna när det gäller val av åtgärder. Även om kommissionen accepterar behovet av flexibilitet, är den emot ett skräddarsytt tillvägagångssätt per medlemsstat och ett stort antal undantag som skulle komplicera genomförandet.
	Integrering av övergripande principer (Artiklarna 7, 8, 48, 87 i de europeiska strukturella investeringsfonderna)	Rådet och parlamentet stödjer en förstärkt integrering av de övergripande principerna om likabehandling, icke-diskriminering, hållbar utveckling och klimatförändring. Rådets förslag om att ge medlemsstaterna befogenhet att bedöma de olika principernas betydelse i de operativa programmen skulle försvaga integreringen.	Rådet och Europaparlamentet har enats om ett tillvägagångssätt som ger medlemsstaterna befogenhet att att fatta beslut om en övergripande princip är relevant för ett särskilt operativt program i sammanhållningspolitiken, men att medlemsstaternas bedömning ska vara grundligt motiverad. Kommissionen kan inte godta detta tillvägagångssätt.

	<u>Gemensamma jordbrukspolitiken - program för landsbygdsutveckling</u> <i>(KOM(2011) 627 slutlig)</i>		Frågan har inte kunnat lösas. Rådets ordförandeskap har föreslagit att undanta EJFLU från de allmänna förhandsvillkor som anges i de europeiska strukturella investeringsfonderna. Detta kan leda till olika metoder för att bedöma villkorens betydelse, vilket hämmar en ändamålsenlig och effektiv användning av EU-medlen. I såväl parlamentets utskott för jordbruk och landsbygdsutveckling som rådets ordförandeskap har man föreslagit att göra det möjligt för medlemsstaterna att lämna in parallella, nationella och regionala program. Detta skulle kunna leda till en alltför komplicerad förvaltning, inklusive problem ur ett ekonomiskt perspektiv.
	<u>Gemensamma jordbrukspolitiken – en samlad marknadsordning (förordningen om en samlad marknadsordning)</u> <i>(KOM(2011) 626)</i>		De ändringsförslag som antogs av parlamentets utskott för jordbruk och landsbygdsutveckling upprätthåller eller utökar tillämpningen av vissa överflödiga eller föråldrade marknadsinstrument och tillför nya marknadsregleringsinstrument. Detta innebär antingen ett permanentande eller en ökning av de administrativa kostnaderna och bördorna för både operatörer och nationella

			förvaltningar.
Tydliga prioriterade mål och indikatorer (resultat-orienterade)	Minsta anslag till ESF (Artikel 84 i de europeiska strukturella investeringsfonderna)	Rådets ståndpunkt i grundförordningen om att stryka det minsta anslaget till Europeiska socialfonden (ESF) skulle försvaga tonvikten på Europa 2020-strategins prioriteringar för tillväxt och sysselsättning. Kommissionen insisterar på behovet av att ESF ska ha en förutsägbar budget genom en minsta andel i sammanhållningspolitiken. Detta är centralt för att garantera tillräckliga investeringar i människors kompetens som ett led i de ambitiösa sysselsättningsmålen, särskilt med tanke på behovet att ta itu med arbetslösheten, särskilt ungdomsarbetslösheten, och bekämpa fattigdom och social utestängning. Europaparlamentets arbetsmarknadsutskott stöder helhjärtat alla ovannämnda förslag från	Förhandlingar pågår på denna punkt. Europaparlamentet stöder kommissionens förslag och har lagt fram ändringsförslag för att öka flexibiliteten mellan regionerna. Kommissionen kan godta detta. Europeiska rådet har betonat att det stöd som behövs för utveckling av humankapitalet kommer att säkerställas genom en lämplig andel av ESF i sammanhållningspolitiken.

		kommissionen.	
	<u>Finansiering av grundläggande infrastruktur i mer utvecklade regioner</u> <i>(Artikel 5 i Eruf)</i>	Rådet föreslår att öppna finansieringen av grundläggande infrastruktur till mer utvecklade regioner inom områdena miljö, transporter och IKT. Kommissionen anser att utnyttjandet av de små belopp som är tillgängliga inom ramen för Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) i mer utvecklade regioner som redan är välfinansierade skulle ge blygsamma ekonomiska fördelar. Dessa pengar används mycket mer effektivt för att direkt stimulera tillväxt och sysselsättning i de mindre utvecklade regioner som behöver dem.	Frågan har inte kunnat lösas. <u>Rådet och parlamentet förefaller i stort sett vara eniga.</u>
	Tematisk koncentration inom ramen för ESF <i>(Artikel 4 i ESF)</i> <i>(KOM(2011)607 slutlig 2)</i>	Rådet föreslår en ändring av koncentrationsmekanismen i Europeiska socialfonden (ESF) med mål att främja social integration och bekämpa fattigdom. Ett undantag som föreslagits av rådet som gör det möjligt att räkna Eruf-beloppen mot målet på 20 % av de anslag från ESF som har tilldelats detta tematiska mål, skulle göra	Frågan har inte kunnat lösas. Europaparlamentet stöder helhjärtat kommissionens förslag.

		koncentrationsmekanismen irrelevant. Enbart Eruf-beloppen uppgår, särskilt i de mindre utvecklade regionerna, till 20 % av ESF:s medel.	
	Resultatram för de europeiska strukturella investeringsfonderna <i>(Artikel 20 och bilaga i de europeiska strukturella investeringsfonderna)</i>	Rådet har infört ändringar för att ge medlemsstaterna ökad flexibilitet och tillräckliga garantier för att dämpa oron när det gäller negativa incitament (betalningsinställelser och finansiella korrigeringar). Kommissionen kan godta dessa ändringar, men den kommer inte att godta att stryka eller försvaga de negativa incitamenten som ska motverka dåliga resultat och orealistiska mål.	Rådet kan delvis godta kommissionens förslag. Europaparlamentet motsätter sig kommissionens förslag om att tillämpa finansiella korrigeringar i fall av allvarlig underlåtelse att uppfylla de överenskomna målen.
	Nya mål och indikatorer	Detta är en övergripande fråga. I många av kommissionens förslag tycker Europaparlamentets föredragande och i vissa fall rådet att man ska lägga till flera detaljerade mål och nya indikatorer, som inte är så specifika eller är mindre relevanta, vilket försvagar resultatriktningen.	Frågan har inte kunnat lösas. För exempel på utvecklingen av sektorsspecifika program, se nedan.

Erasmus för alla
(Artiklarna 4, 5 och 11, KOM(2011) 788 slutlig)

I rådets partiella allmänna riktlinje har alla indikatorer tagits bort. Rådet föreslår att indikatorerna fastställs i en genomförandeakt. Detta är inte förenligt med de andra programmen. Indikatorerna är normalt en del av

Indikatorerna förblir en öppen fråga mellan Europaparlamentet och rådet, eftersom rådet har strukit dem från den rättsliga grunden. Europaparlamentets utskott för kultur och utbildning har föreslagit att

rättsakten, eller bör fastställas genom delegerade akter.

indikatorerna ska inbegripas i en bilaga till rättsakten som kan ändras genom en delegerad akt. Vad gäller mål har Europaparlamentets utskott för kultur och utbildning lagt till ytterligare mål som inte alltid är konsekventa sinsemellan och som därmed leder till en mer komplicerad situation.

	Programmet Kreativa Europa (Artikel 14, KOM(2011) 785 slutlig)	Rådet föreslår att indikatorerna fastställs i en genomförandeakt. Detta är inte förenligt med de andra programmen. Allmänna indikatorer för programmet som helhet är en del av rättsakten. Detta är anledningen till att de grundläggande indikatorerna fastställs i själva rättsakten och att de kan anges närmare i delegerade akter.	Frågan har inte kunnat lösas. Kommissionen vidhåller sina invändningar mot användningen av genomförandeakter, eftersom de saknar nödvändig öppenhet och insyn, som är avgörande för att säkerställa att berörda parter är fullt medvetna om situationen.
	Programmet Hälsa för tillväxt (Artiklarna 2 och 7, KOM(2011) 709 slutlig)	Programmets mål och indikatorer görs mer övergripande och mindre resultatenriktade och frikopplas från programmets ekonomiska och operativa kapacitet. Beslutet i rådets allmänna strategi att generalisera samfinansieringssatsen upp till 80 % för så kallade "gemensamma åtgärder" mellan medlemsstaterna (se nedan) och den motstridiga utvidgningen av de mål som ingår bidrar sannolikt till en utspädning av programmets inverkan,	Frågan har inte kunnat lösas: Rådet föreslår fortfarande att man ska öka samfinansieringen för samtliga medlemsstater. Kommissionen föreslog att begränsa den till medlemsstater med en BNI som understiger 90 % av genomsnittet i EU för att öka deras deltagande i gemensamma åtgärder och ta hänsyn till den blygsamma budgeten för detta program.

		eftersom färre åtgärder kommer att kunna finansieras.	
	Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) (Artikel 6, KOM(2011) 804 slutlig)	Rådet har lagt till nya prioriteringar. Särskilt skulle införandet av hänvisningen till förädling minska effektiviteten; mot bakgrund av programmets ringa storlek jämfört med övriga strukturinstrument bör EHFF:s förslag inriktas på centrala områden inom fiske- och vattenbrukssektorn.	Rådet vidhåller sin ståndpunkt.
Flexibla beslutsförfaranden	Delegering av befogenheter till kommissionen som stryks eller begränsas, är t.ex. följande: 1. <u>I sammanhållningspolitiken har kriterierna för att utse förvaltningsmyndigheter införts av rådet i rättsakten (medan de delegerade akterna har godtagits av rådet i EHFF och EJFLU).</u> 2. <u>För de europeiska strukturella investeringsfonderna har rådet avslagit delegerade akter i samband med den gemensamma strategiska ramen.</u> 3. <u>I Life (kriterier för geografisk jämvikt), Horisont 2020 (för</u>	Detta är övergripande frågor som väckts genom rådets och Europaparlamentets många ändringar av kommissionens förslag. Rådet och i vissa fall Europaparlamentet har föreslagit att man tar bort eller begränsar tillämpningsområdet för delegeringen av befogenheter till kommissionen vad gäller antagandet av delegerade akter för icke-väsentliga delar i rättsakten. De har föreslagit att dessa delar ska ingå i rättsakten. Detta tillvägagångssätt tynger lagtexterna med alltför många tekniska detaljer, vilket komplicerar texternas läsbarhet, påverkar tillgängligheten för berörda parter och inkräktar på den operativa förvaltningsflexibilitet	Kommissionen har bibehållit sin ståndpunkt vad gäller att anta eller ändra icke-väsentliga delar genom delegerade akter. Kommissionen anser särskilt att ändringen av bilagor av teknisk art bör vara möjlig genom en delegerad akt och att möjligheten till invändningar ger medlagstiftarna nödvändiga skyddsmekanismer.

	<u>resultatindikatorer och, delvis, för tillgång till finansiering).</u> <u>Rådet strävar också efter att begränsa kommissionens befogenheter att ändra även tekniska bilagor i form av en delegerad akt, t.ex. Yttre förbindelser, CEF (finansiella instrument).</u> <u>Dessutom har den flexibilitet som införts genom kommissionens förslag (i finansieringsinstrumenten för yttre förbindelser) om användning av icke tilldelade medel, icke väsentliga ändringar av programdokumenten, finansieringsbeslut och tröskelvärden för kommittéförfarandena starkt begränsats av rådet.</u>	som krävs för en sund och effektiv ekonomisk förvaltning av EU-medlen, eller medför långdragna beslutsfattanden. Behovet av operativ flexibilitet är särskilt viktigt för finansieringsinstrumenten för yttre förbindelser, eftersom händelserna på detta område är oförutsägbara och det finns ett behov av snabba insatser. Beroende på resultatet av förhandlingarna om delegerade akter kan bristen på flexibilitet i beslutsfattandet göra EU:s åtgärder verkningslösa.	
	Delegerade akter och genomförandeakter	Rådet har i många fall föreslagit, särskilt på områden med delad förvaltning (den gemensamma jordbrukspolitiken, sammanhållningspolitiken, havs- och fiskerifonden samt fonden för inrikes frågor), konvertering av delegerade akter till genomförandeakter för att stärka medlemsstaternas rätt till kontroll (genom kommittéförfarandet). Detta väcker frågor om vilket tillämpningsområde och vilken typ av rättsakter som	Frågan har inte kunnat lösas.

		omfattas av artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget och har viktiga institutionella konsekvenser. Europaparlamentet å sin sida föreslår ofta konvertering av genomförandeakter till delegerade akter, vilket skulle ge parlamentet samma ställning som rådet. Dessa ställningstaganden är olämpliga för vägledande programdokument och årliga arbetsprogram som måste antas och anpassas snabbt för att i tid kunna svara på ändrade förhållanden och effektivt genomförande av programmen. Dessa delegerade akter skulle inte vara förenliga med fördraget utan i stor utsträckning hindra det operativa genomförandet och förlänga tiden för beviljande av bidrag och betalning. De skulle inte heller vara lämpliga för programplaneringsdokumenten inom Relex-instrumenten, vilka i de flesta fall kräver diskussion och överenskommelse med stödmottagande tredjeländer. Det bör påpekas att programplaneringsdokumenten är utformade för att genomföra, inte reglera, de relevanta rättsliga instrumenten och de saknar därför alla rättsliga egenskaper (dvs. fastställande av allmänna och bindande bestämmelser inom	Frågan har inte kunnat lösas. Ersättning av genomförandeakter med delegerade akter för programplaneringsdokument eller delar av dem föreslås nu av Europaparlamentet i de flesta sektorsspecifika program.
--	--	--	---

		unionsrätten) som krävs för att fastställa en delegerad akt.	
	Begränsningar av kommissionens budgetbefogenheter	Rådet och i många fall Europaparlamentet föreslår ytterligare uppdelning av budgeten i undre gränsvärden för de olika verksamheterna och/eller åtgärderna och för tekniskt bistånd genom programmen och för att fastställa dem i själva rättsakten. Sådana förslag begränsar kommissionens förmåga att förvalta budgeten eftersom de gör att den inte längre har den operativa flexibilitet som är nödvändig vid den dagliga budgetförvaltningen. De är helt olämpliga för program med små finansieringsramar och onödigt stela för de årliga arbetsprogrammen.	Frågan har inte kunnat lösas. En detaljerad uppdelning av budgeten, som ofta återtar strukturen från tidigare program som nu slagits samman, eller öronmärker delar av budgeten eller överföra inslag från finansieringsöversikten i själva rättsakten inträffar i synnerhet vad gäller följande program: 1. Erasmus för alla 2. Konsument 3. Hälsa för tillväxt 4. Program för social förändring och innovation 5. Horisont 2020 6. Program för konkurrenskraften för små och medelstora företag (Cosme) 7. Galileo
	Europeiskt territoriellt samarbete (Artikel 20, KOM (2011) 610 slutlig)	När det gäller europeiskt territoriellt samarbete (ETS) har rådet föreslagit att kombinerandet av förvaltande och attesterande myndighetsfunktioner ska bli frivillig. Kommissionen instämmer inte utan vidhåller att detta bör vara	Frågan har inte kunnat lösas.

		obligatoriskt för att säkra proportionella förvaltningsstrukturer för relativt små program inom ramen för det europeiska territoriella samarbetet, och undvika duplicering av uppgifter.	
<u>Kommittéförfarande</u>	<u>Kommittéförfaranden som rådet lagt till, men som inte planerats i kommissionens förslag (exempel):</u> 1. <u>Projekturval och enskilda rättsliga åtaganden (inbegripet beslut om beviljande): Fonden för ett sammankopplat Europa, Horisont 2020.</u> 2. <u>Katastrofbistånd – arbetsprogram (fonden för inrikes frågor).</u> <u>Mer betungande kommittéförfarande än i kommissionens förslag.</u> 3. <u>"No opinion-no act"-klausul (exempel): (Fonden för inrikes frågor, Cosme, den gemensamma jordbrukspolitiken)</u> 4. <u>Det rådgivande kommittéförfarandet har på många områden ersatts av det mer restriktiva granskningsförfarandet, exempelvis: Strukturfonderna, den gemensamma</u>		Frågan har inte kunnat lösas.

	<u>jordbrukspolitiken, Horisont 2020)</u>		
Bestämmelser om stödberättigande	Projektens kvalitet jämfört med nationella tilldelningar (Lifeprogrammet).		Frågan har inte kunnat lösas. Kommissionen föreslår att man bara anslår medel på grundval av projektens kvalitet. Rådet vill återinföra vägledande nationella tilldelningar av EU-medel. Europaparlamentet föreslår ett register med vägledande nationella anslag av medel i syfte att åstadkomma kapacitetsutvecklingsprojekt.
	Mervärdesskatt i infrastrukturprojekt: (Artikel 8 i fonden för ett sammanlänkat Europa KOM (2011) 665 slutlig), (Artikel 109 i de europeiska strukturella investeringsfonderna) (Artikel 20 i Life-programmet) (KOM(2011) 874 slutlig)	Efter överenskommelsen om budgetförordningen, enligt vilken mervärdesskattekostnaders stödberättigande, förutsatt att dessa inte återbetalas och har betalats av en icke-skattskyldig i den mening som avses i direktiven, ifrågasätts de sektorsspecifika förslag som läggs fram i Fonden för ett sammanlänkat Europa, förordningen för strukturfonderna och Life-programmet, vilka utesluter mervärdesskattekostnadernas stödberättigande, av rådet och Europaparlamentet. Kommissionen anser att bestämmelsen om att mervärdesskattekostnader inte är stödberättigande, i synnerhet vad	Europeiska rådet har förklarat sig vara för stödberättigande, enligt villkoren för nationell mervärdesskattelagstiftning, för icke återvinningsbar mervärdesskatt som uppkommit i samband med de europeiska strukturella investeringsfonderna och bidraget på tio miljarder euro från Sammanhållningsfonden till Fonden för ett sammanlänkat Europa. I Life-programmet har man enats om att anpassa bestämmelserna om mervärdesskattekostnadernas stödberättigande till bestämmelserna i budgetförordningen. Ny fråga: Vissa av medlemsstaterna i rådet har ifrågasatt bestämmelsen om

		gäller infrastrukturprojekt, är lämplig och därför bör behållas i den relevanta sektorsspecifika lagstiftningen. I annat fall kommer Europeiska unionens budget att användas till att finansiera de nationella budgetarna, i stället för att finansiera fler projekt, vilket kan anses strida mot målen och syftet med de berörda finansieringsinstrumenten.	icke stödberättigande för mervärdesskattekostnader som belastat offentliga myndigheter som agerat i egenskap av myndigheter, inom programmet rättsliga frågor och fonden för inrikes frågor.
	Åtgärder för att främja saluförande i Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) (Artikel 71 i EHFF) (KOM(2011) 804 slutlig)	Rådet föreslår en strykning av hänvisningen till stöd för direkt saluföring av fiskeriprodukter för småskaliga kustfiskare i kommissionens förslag om Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF). Europaparlamentet har framhållit sitt stöd för kommissionens förslag. Kommissionen instämmer inte i rådets förslag då stöd till småskaliga fiskefartyg är viktigt, eftersom de ofta saknar erfarenheter, kunskaper eller ekonomiska möjligheter att bedriva direkt saluföring. En enda ersättningsnivå <u>per</u> projekt <u>tillika med</u> en enda schablonsats för indirekta kostnader ifrågasätts av Europaparlamentets föredragande. Dessutom har rådet infört ett	Frågan har inte kunnat lösas.

	En enda finansieringsnivå i Horisont 2020 <i>(Artiklarna 22 och 24 i reglerna för deltagande)</i> <i>(KOM(2011) 810 slutlig)</i>	<u>undantag från den enda ersättningsnivån för icke-vinstdrivande juridiska personer.</u> Kommissionen insisterar på sina förslag i reglerna för deltagande i Horisont 2020, eftersom dessa frågor utgör två hörnstenar i de förenklade bidragsreglerna i Horisont 2020. De utgör kommissionens insatser för att minska den administrativa bördan för stödmottagarna och felnivåerna medger en lindrigare kontrollstrategi och påskyndar tiden för beviljande till förmån för stödmottagarna.	Frågan har inte kunnat lösas: Europaparlamentet ifrågasätter fortfarande den enda finansieringsnivån. Rådet stöder principen med en enda procentsats, men det inför undantag. Europaparlamentet motsätter sig det enda schablonbeloppet för indirekta kostnader och föreslår att faktiska kostnader återinförs som ett alternativ, men rådet har godkänt principen om schablonbelopp. Europeiska rådet betonade den särskilda betydelsen av förenkling i EU:s forsknings-, utbildnings- och innovationsprogram för en betydande och gradvis förbättrad effektivitet i relevanta politikområden.
	<u>Tröskelvärde för lånegarantier till Cosme och Horisont 2020</u> <i>(Bilaga II, KOM (2011) 834 slutlig)</i>		För Cosme, programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag, och Horisont 2020, avseende små och medelstora företags lånegarantier, har gränsdragningen mellan de två

			programmen ändrats av medlagstiftarna. Denna ändring leder till en överlappning vad gäller tillämpningsområdet för de båda programmen (lånegarantier under 150 000 euro för forsknings- och innovationsinriktade små och medelstora företag är stödberättigande enligt båda programmen) och skulle leda till en betydande administrativ börda för små och medelstora företag, utspädning av budgetstöd och brist på fokus vad gäller programmets mål, eftersom ett lägre antal små och medelstora företag skulle få stöd.
<u>Stöd till kunskapsöverföring eller informationsåtgärd</u>	<u>Definition av stödmottagaren</u> <u>(Artikel 15 i EJFLU)</u>		I ordförandeskapets reviderade text återinförs hänvisningen till en deltagare i utbildningen som en stödmottagare, vilket begränsar utrymmet för att minska den administrativa bördan. Kommissionen anser att de som tillhandahåller utbildning eller annan kunskapsöverföring bör vara enda stödmottagare. Administrativa bördor kan minskas betydligt om det bara är den som tillhandahåller utbildning, och inte deltagarna, som måste ansöka om stöd.
Förenklade kostnadsmetoder	<u>Genomsnittlig arbetstid (de europeiska strukturella</u>	Ett nytt alternativ har föreslagits av rådet för förenklad beräkning av	Frågan har inte kunnat lösas.

	<u>investeringsfonderna (artikel 58)</u>	personalkostnaderna genom att dividera den årliga bruttopersonalkostnaden med 1 650 timmar. Kommissionen fortsätter att vara reserverad vad gäller denna ståndpunkt i avsaknad av en metod som ligger till grund för detta.	
	<u>Obligatorisk användning av förenklade kostnader för små projekt</u> <i>(Europeiska strukturella investeringsfonderna (artikel 14))</i>	När det gäller ESF har rådet föreslagit att verksamheter som understiger 50 000 euro också kan använda schablonbelopp utöver engångsbelopp och enhetskostnader. Kommissionen föredrar den obligatoriska användningen av engångsbelopp och kostnader per enhet till följd av den ökade potentialen för förenkling.	Rådet har godtagit den obligatoriska användningen av engångsbelopp eller kostnad per enhet för små projekt, såsom föreslås av kommissionen, och lagt till schablonbelopp till dessa. Europaparlamentet samtyckte till kommissionens förslag. Kommissionen kan godta införandet av schablonbelopp utöver andra förenklade kostnadsalternativ.
	<u>Schablonbelopp för småjordbrukare</u> <i>(Artiklarna 47–51 i förordningen om direktstöd</i> <i>Artikel 92 i den övergripande förordningen)</i> <u>Ordningen för småjordbrukare (SFS)</u>		Enligt både rådets ordförandeskaps reviderade text och de ändringsförslag som antagits av parlamentets utskott för jordbruk och landsbygds utveckling, ska tillämpningen av ordningen för småjordbrukare (SFS) vara frivillig för medlemsstaterna. Att göra ordningen frivillig skulle sannolikt innebära en förenkling för medlemsstater med ett mycket begränsat antal små jordbrukare, men jordbrukare i de medlemsstater som

			beslutar att tillämpa undantagsklausulen kommer att gå miste om fördelarna med förenklingen av systemet. Utöver den modell med schablonbelopp som kommissionen föreslagit, föreslår ordförandeskapet en alternativ metod för att beräkna betalning av engångsbelopp för ordningen för småjordbrukare, där jordbrukare som deltar i ordningen betalas det belopp som de normalt skulle ha erhållit enligt de andra systemen för direktstöd under 2014. Det resulterande beloppet förblir oförändrat under de följande åren. Frågan har inte kunnat lösas: den föreslagna metoden förefaller vara enkel och kan leda till att fler jordbruk omfattas av ordningen, om det behålls som obligatorisk för medlemsstaterna. Den ekonomiska förvaltningen bör dock omprövas för att undvika ytterligare komplexitet.
	<u>Ordningen för grundstöd (artiklarna 18–28 i förordningen om direktstöd)</u>		Kommissionen har föreslagit att ersätta nuvarande modeller för systemet med samlat gårdsstöd (SPS) och systemet för enhetlig arealersättning (SAPS) genom ett grundläggande inkomststöd i form av ett schablonbelopp på regional eller

			nationell nivå i alla medlemsstater. Det finns en tendens i rådet att gå mot en strategi som skulle öppna dörren till omfattande möjligheter att differentiera modellen och takten för intern omfördelning. Detta skulle undergräva syftet med ett enkelt och harmoniserat tillvägagångssätt som föreslås av kommissionen.
Proportionerliga kontroller	<u>Revisionsmetoder för Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden.</u> (Artikel 140 i de europeiska strukturella investeringsfonderna)	Rådet har föreslagit ändringar som begränsar kommissionens revisionsarbete i en omfattning som inte kan godtas, eftersom det riskerar att undergräva kommissionens förmåga att övervaka användningen av EU:s budget och dess förmåga att ta ansvar för den.	Frågan har inte kunnat lösas.
	<u>Revisionsmetoder för Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden</u> (Artikel 116 i de europeiska strukturella investeringsfonderna)	Rådet har föreslagit att de nationella revisionsorganen i sammanhållningspolitiken får använda icke-statistiska urvalsmetoder. Kommissionen har inte godtagit denna ståndpunkt, eftersom den inte nödvändigtvis ger tillförlitliga och jämförbara uppgifter mellan medlemsstaterna och därmed	Frågan har inte kunnat lösas.

		undergräver tillförlitligheten på EU-nivå.	
E-förvaltning	<u>E-sammanhållning för Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden</u> <i>(Artikel 112 i de europeiska strukturella investeringsfonderna)</i>	Rådet föreslår att man ska uppskjuta tidsfristen för genomförandet av e-sammanhållningspolitiken från 2014 till 2016 och skulle därmed försena en lösning som innebär en stor förenkling för stödmottagarna. Kommissionen kan inte godta denna försening.	Frågan har inte kunnat lösas. Rådet insisterar på att genomföra e-sammanhållning från och med 2016. Medan diskussionerna om tidsfristen för genomförandet av e-sammanhållning pågår, förefaller medlagstiftarna vara överens om att en övergång till elektroniskt datautbyte är nödvändigt för att få till stånd en avsevärd förenkling för stödmottagarna. Kommissionen insisterar på införandet av e-sammanhållning senast den 31 december 2014 med tanke på den stora förenklingspotentialen hos denna åtgärd. Detta bedöms kunna leda till en minskning på 11 % av de sammanlagda administrativa bördorna på EU-nivå.